

Niets voor niets – Door Roziena Salihu

In Nederland hebben we recht op bijstand
wanneer je luistert naar wat het woord zelf zegt
is de rol ervan het bijstaan van
wanneer het even niet zo makkelijk
wanneer het eventjes niet lukt
zijn er anderen om op terug te vallen
die zich bezighouden met het welzijn van de ander

Maar hoe rechtvaardig is de bijstand nou echt?
wat 50 jaar geleden in het leven werd geroepen
lijkt nu niet bij onze samenleving te passen
er is
teveel veranderd
we leven in het land van
'je krijgt hier niets voor niets'
maar dat
was de vraag ook niet
de vraag was om een helpend handje
om weer in de samenleving te mogen passen
de vraag was om heel even
onbeschaamd
maar toch gedreven
door te mogen leven met uitzicht op een toekomst
om te krijgen wat ons toekomt
dat was de vraag

Dat we geen nummertje
maar echt onszelf mogen zijn
ons mogen uiten in passende arbeid
dat we leren mogen
bijscholen
om uiteindelijk weer uit de bijstand te komen
dat was de vraag

Inmiddels werden zoveel rechten
omgeruild voor plichten
en verschilt dit ook nog per gemeente
op inkomen moeten inleveren omdat je samenwonend
bent
je het niet hebt begrepen
of Nederlandse taal niet kent
en dan toch worden ondergedompeld in archieven
het constant moeten inleveren van maandbrieven

Feit is
er is verandering nodig
en gelukkig zijn er mensen die zich daarmee bezig
houden

Er wordt zoveel bedacht
van basisbaan tot werkbrigade
wel of niet doorstromen
de uitkering verlonen
van Amsterdam tot Groningen
is het doel om niet uitzichtloos te worden

Maar hoe goed is dat in te schatten
als je zelf niet uit die situatie komt?
dat je niet weet hoe het voelt
als je steeds van boven
weer terug naar onder moet

net als Sisyphus

dat je 5 keer per week moet sporten
maar ook nog voor je vrouw moet zorgen

Wanneer je als gevluchte arts je werkomgeving mist
maar je diploma ontoereikend is

Je bed je vaste woonplaats is
wanneer het koud in huis
de burn-out je leven leidt
wanneer de tranen wellen
en je het niet tegen je vrienden durft te vertellen

In de basis zijn we mensen
en gaat dit over levens
zolang we dat niet vergeten
dan
kunnen we rechtvaardig
als we weer gaan praten
geen cijfers zien maar kijken naar de mensen erachter

Dan
zien we een
Ricardo, Pauline en Yanelvo
Dan zien weer een Corrie, Marjolein en Marjorie
We zien dan een Mohammed, een Reilly en Mehmed
Een Hans en een Chanel,
En als het even tegenzit
zie je misschien jezelf

Weer kunnen doen waar je goed in bent
middels maatwerk op de juiste plek gezet
uitgaan van de kansen en mogelijkheden
en mensen die daaraan bijdragen daarvoor de vrijheid
geven

Er zijn enorm veel initiatieven
Er wordt zoveel geprobeerd
Er worden grenzen verlegd
Er wordt afgekeurd en toegezegd

Maar in de basis
zijn we mensen
die het beste voor elkaar willen
mijn hoop is dat het beter wordt
als we daar gewoon
beginnen

We leven in het land van
'je krijgt hier niets voor niets'
maar dat lieve mensen
Dat was de vraag ook niet.

Roziena Salihu

